

מ"ת 61097/11/17 - מדינת ישראל נגד אבבה מנגסטו (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 61097-11-17 מדינת ישראל נ' מנגסטו(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענבר וינשטוק
נגד
המשיב
אבבה מנגסטו (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ניר פוגל

14 דצמבר 2017

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים במשפטו על רקע כתב אישום המייחס לו עבירות של פגיעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין למטרה לא כשרה.

1. על פי העובדות, בתאריך 20.11.2017 סמוך ולפני השעה 18:44 ליד קיוסק הסמוך למרכז הקליטה נורית בבאר שבע, פצע המשיב את ל ס (להלן: **המתלונן**), בכך שדקר אותו באמצעות סכין בבטנו וגרם לו לחבלה המתבטאת בפצע בגודל של כ-1.5 ס"מ בבטן הימנית העליונה. המתלונן פונה באמבולנס לבית חולים סורוקה, שם אוחה החתר באמצעות סיכות והמתלונן אושפז עד ליום 22.11.2017.

2. בדיון מיום 5.12.2017 טען ב"כ המשיב להעדר קיומן של ראיות לכאורה שכן לדידו המתלונן מסר שתי גרסאות שונות אחת מרעותה כי מדובר במתלונן בעל עבר פסיכיאטרי, אשר סביר להניח שהיה בזמן האירוע במצב פסיכוטי. בצינו את השוני בגרסאות המשיב טען כי בעדותו הראשונה המתלונן מסר שנכנס לקיוסק וקנה קולה וישב עם 8 אנשים ואחרי פחות מחמש דקות בא אדם אליו מאחור ודקר אותו בבטן והוא זיהה שנדקר רק כעבור שעתים, אילו בהודעה השנייה תיאורו היה אחר לחלוטין, שכן בזו מסר כי הוא ישב עם המשיב והרגיש שהמשיב דקר אותו באותו רגע.

3. ב"כ המבקשת פרס בתשתית הראייתית ובהתייחס לדברי ב"כ המשיב טען כי מדובר בשתי הודעות ענייניות של המתלונן בכל הנוגע להתרחשות ואם לא די בכך הרי שהמשיב, אשר הרחיק עצמו בחקירה הראשונה מכל קשר והיכרות עם המתלונן, הודה בהמשך ולאחר שהוטחו בו הראיות כי דקר את המתלונן, אם כי עשה כן על מנת להגן על עצמו.

4. עיינתי בחומר החקירה וניתן לומר כי בטענות ב"כ המשיב אין ממש. בעקבות אירוע שהתרחש במרכז הקליטה

"נורית" המתלונן יצר קשר עם המשטרה והשוטר מישוריס יעקב שהגיע לתחנת אוטובוס בה שהה המתלונן באותה עת, פגש במתלונן שהראה לו פצע בדמות חתך בצד ימין של בטנו וסיפר לו כי אדם בשם אבבה שגר במרכז קליטה "נורית" דקר אותו בסכין וכי האירוע התרחש בקיוסק סמוך למרכז הקליטה. למקום הגיע אמבולנס מד"א שפינה את המתלונן לבית חולים סורוקה ובהמשך הגיעו שוטרים למרכז הקליטה "נורית" שם זוהה המשיב שלציון הינו היחיד בשם אבבה במרכז הקליטה, והוא עוכב לחקירה.

בהודעתו הראשונה של המשיב במשטרה מיום 20.11.2017 בשעה 21:43 הוא מרחיק את עצמו לחלוטין מכל אירוע בקיוסק סמוך למרכז הקליטה. הוא מספר כי הוא מתגורר במרכז הקליטה "נורית" והוא בכלל היה ישן, ולשאלה מדוע נודף ממנו ריח של אלכוהול, השיב כי שתה בבית בירה גולדסטאר. לשאלה האם הוא מכיר את המתלונן השיב "**אני לא מכיר אותו**". בהמשך הוצגה בפניו תמונה של המתלונן והמשיב חזר וטען כי הוא לא מכיר אותו. עוד נשאל האם הוא ביקר בקיוסק באותו יום והשיב שלא וכי לא רב עם אף אחד בקיוסק במועד הרלוונטי.

הודעתו הראשונה של המתלונן, זו מיום 20.11.2017, נגבתה ממנו בבית החולים סורוקה בשעה 23:00, מדובר בהודעה ראשונית בה מתאר המתלונן כי האירוע התרחש בקיוסק במרכז הקליטה "נורית", התיישב עם חברים ושתה קולה ואחרי מספר דקות בא אליו המשיב ודקר אותו בבטנו ללא סיבה נראית לעין. אמנם לדבריו מסר שלא הרגיש שנדקר ונראה שהתכוון שלא הבין את המשמעות של הדקירה שכן בהמשך דבריו הוא מוסר שהוא ראה את המשיב עם סכין בידו ורצה לתפוס אותו אולם החברים שלו שהיו במקום מנעו זאת ממנו והמשיב ברח מהמקום והוא חזר לשבת ורק מאוחר יותר כשהחל לדמם הבין שמדובר בדקירה עמוקה. המתלונן מסר פרטים בדבר הזמן, המקום, שמות האנשים שישבו עמו בשולחן בקיוסק.

בהודעתו השנייה של המשיב הוא למעשה משנה גרסה ובפעם זו הוא מאשר שאכן היה בקיוסק במרכז הקליטה, שתה בירה וראה את המתלונן יושב עם עוד בן אדם "פסיכיאטרי" וכי ישב לידו ואמר למתלונן שלום, סיפר כי היה ביניהם עניין בקשר לקניית דירה וכי המתלונן קילל אותו ואמר לו "זבל" והוא הלך לשבת במקום אחר, ואז המתלונן בא אליו, הכה בפניו באגרוף ושלף סכין ודחף אותו, שניהם נפלו על הרצפה כשהוא מעל המתלונן ואיכשהו המתלונן נפצע מהסכין שהחזיק בידו. הסיפור שמספר המשיב לא ברור, מה שכן ברור שמדובר בסיפור בדים.

הודעתו השנייה של המתלונן באה לאחר הודאת המשיב ובה למעשה הוא מרחיב מהודעתו הראשונה. לא מצאתי סתירות מהותיות בין ההודעה הראשונה לשנייה, לא מדובר בגרסאות שונות כטענת ב"כ המשיב, שכן גרסתו של המתלונן לפיה המשיב יצא מהקיוסק וחזר פעם נוספת מתיישבת עם המסקנה שהמשיב הלך להביא סכין ואז פצע את המתלונן וככל הנראה על דברים של מה בכך שהיו ביניהם קודם לכן.

מעבר להודאת המשיב בדקירת המתלונן וכעולה בהודעתו השנייה, נמצא תימוכין לגרסת המתלונן בצילומים של המשיב בקיוסק במועד הרלוונטי ובניגוד לטענתו כי לא שהה במקום וכי הוא לא מכיר את המתלונן, וברי כי עצם העובדה שהמשיב הרחיק את עצמו מהמקום ומסר כי הוא לא מכיר את המתלונן יש להוסיף ולחזק בגרסת המתלונן.

אשר לעילת המעצר- המדובר בעילה סטוטורית אשר מוגברת נוכח נסיבות ביצוע המעשים. בשים לב לעברו של המשיב הכולל רק הרשעה אחת נדמה כי יש מקום להידרש לתסקיר מעצר.

ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ח, 14/12/2017 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית, שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בהינתן קיומן של ראיות לכאורה, עילת מעצר ובהעדר חלופת מעצר, מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום כ"ו כסלו תשע"ח,
14/12/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**